

FENNTARTHATÓ BÚTORIPAR?

A 200 db dézsás fa a vásár után a város különböző pontjain került kiültetésre. Fotó: Salone del Mobile, Milánó

A fenntartható fejlődés gondolata közel 50 éve határozza meg a mindennapjainkat. Hogy a gazdasági fejlődés mennyire fenntartható, jól példázza a jelenlegi világjárvány, amely egyenes következménye az összes válságtünetnek: klímaválság, túlnépesedés, biológiai sokféleség eltűnése, természetes élőhelyek pusztulása, fajok tömeges kihalása és még sorolhatnánk. A bútoripar ökológiai lábnyomát nézve sem leszünk vidámabbak. A milánói designfesztiválon megjelenő holland fenntarthatósági platform, a The Substitute (www.thesubstitute.nl) adatai könyörtelenül rávilágítottak, hogy a jelenlegi gyártói és vásárlási gyakorlatunk milyen beláthatatlan károkat okoz. Egy alacsonyabb minőségű bútor (ún. fast furniture) élettartama átlagosan 7 év, miközben egy bútoripari felhasználásra alkalmas fa növekedéséhez minimum 25 évre van szükség, de nem ritkán 100-ra. Európában évente 11 milliárd tonna bútort dobunk ki, és a fenti mennyiség 90%-a szeméttelre vagy égetőbe kerül, mert

körforgásos gazdaság ide vagy oda, jelenleg csak 10% újrahasznosítását tudja megoldani az ágazat. A világban és Európában is még mindig rengeteg illegális erdőirtás történik, éppen azért, hogy a bútoripar keményfa-szükségletét kielégítsék. Percenként 40 futballpályányi erdő semmisül meg a fenti okokból, s ezáltal az élőlények 80%-a eltűnik az erdővel együtt.

A milánói bútort vásár (Salone del Mobile), mint a világ legnagyobb designszeregszemléje, természetesen nem maradhatott érintetlen a pandémiától és a válságtünetektől sem. Az attraktivitás, a kényeszeres innováció és a felszínes csillogás helyett meg kellett végre adnia a saját válaszait a fenti problémákra, azaz változtatnia kellett; és ennek a változásnak az élére állt a '30-as éveiben járó új, női vezető, Maria Porro. A világjárvány miatt tavaly elmaradt az iSaloni, és majdnem idén is erre a sorsra jutott. A szervezők számára az utolsó pillanatban (kb. 3 hónappal a nyitás előtt) derült ki, hogy megrendezhetik a bútort vásárt,

amely idén ősszel csak 4 pavilonban volt látható és minden szempontból kb. hatodakkora volt, mint az eddigi seregszemlék; 60 ezer látogató, 425 kiállító. Cserébe viszont egy emberléptékű, demokratikus és a fenntarthatóságot zászlajára tűző bútort vásárt kaptunk, amely minden lehetséges módon próbálta csökkenteni az ökológiai lábnyomát: könnyen szétszedhető és újrahasznosítható installációk, 200 db fa és zöld oázisok a pavilonokban. A hagyományos kereskedelmi vásárt egy sokkal informálisabb és digitálisabb, mindenki számára nyitott (a nagyközönség által látogatható), új identitást építő Salone del Mobile váltotta fel, forradalmian új térhasználati koncepcióval (nagy márkák, diákmunkák és kézművesműhelyek egymás mellett állítottak ki). A jövő évi kerek jubileum (60 éves az iSaloni) jó alkalom lesz arra is, hogy kiderüljön, mi marad fenntartható az új koncepcióból és hogyan lehet világra szóló módon, mégis minimális ökológiai lábnyomot hagyva ünnepelni a túlélést. ■

HALASI RITA MÁRIA